

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 16/3239

uitspraak van de voorzieningenrechter van 17 mei 2016 op het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

G. Verhoef, te Stolwijk, verzoeker
(gemachtigde: ing. L. Polinder),

tegen

het college van burgemeester en wethouders van Krimpenerwaard, verweerder
(gemachtigde: mr. W. van der Wel).

Procesverloop

Bij besluit van 8 april 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder verzoeker op straffe van een dwangsom van € 10.000,- gelast om binnen twee weken de verhardingen, bestaande uit wegendoek en freesasfalt, op het kadastrale perceel sectie D nummer 4687 te Stolwijk te verwijderen en verwijderd te houden.

Verzoeker heeft tegen het bestreden besluit bezwaar gemaakt. Hij heeft voorts de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 mei 2016.

Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
2. Verzoeker exploiteert melkgeitenbedrijf Mooi Mekkerland. Op 7 april 2016 constateerde een toezichthouder van verweerder dat op het perceel van het bedrijf ter hoogte van de Benedenkerkseweg 81a te Stolwijk (het perceel) een verhard pad wordt aangelegd. Het pad is drie meter breed en ongeveer zeshonderd meter lang. Slechts een stuk van ongeveer vijftig meter lang is nog niet voorzien van wegendoek en freesasfalt.
3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder verzoeker gelast de verhardingen, bestaande uit wegendoek en freesasfalt, op het perceel te verwijderen en verwijderd te houden. Verzoeker dient binnen twee weken aan de last te hebben voldaan, op straffe van een dwangsom van € 10.000,-. Verweerder heeft daaraan ten grondslag gelegd dat ingevolge het bestemmingsplan voor het aanbrengen van de verharding een vergunning zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) moet zijn verstrekt. Omdat verzoeker niet beschikt over deze

zogenoemde aanlegvergunning, heeft hij in strijd met voornoemd artikel gehandeld. Gelet op de omvang en lengte van de verharding die door het landschap heenloopt kan geen aanlegvergunning aan verzoeker worden verleend. De verharding kan evenmin worden gelegaliseerd via een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan omdat de verharding in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Vanwege de spoedeisendheid heeft verweerder verzoeker op grond van artikel 4:11, eerste lid, aanhef en onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet in de gelegenheid gesteld voorafgaand aan de last onder dwangsom een zienswijze in te dienen.

4. Verzoeker betoogt dat sprake is van concreet zicht op legalisatie. Hij heeft inmiddels een aanlegvergunning voor het aanbrengen van de verharding aangevraagd. Deze vergunning kan worden verleend omdat geen onevenredige schade wordt of kan worden toegebracht aan de landschappelijke, natuurlijke of cultuurhistorische waarde belangen van de gronden, noch aan waterstaatkundige belangen. Er worden immers geen sloten gedempt en het pad is niet of nauwelijks zichtbaar voor derden. Het omliggende grasland wordt intensief beheerd en is daarom niet geschikt voor bijzondere of beschermde flora en fauna. Ook de waterstaatkundige belangen zijn niet in het geding omdat sprake is van een open verharding. Bovendien is de verharding noodzakelijk omdat de graslanden anders stuk worden gereden en de taluds van de waterlopen beschadigd kunnen raken. Verzoeker betoogt voorts dat de begunstigingstermijn te kort is omdat het niet mogelijk is de verharding binnen twee weken te verwijderen. Verzoeker stelt tot slot dat hij ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld om een zienswijze in te dienen. De spoedeisendheid van het handhavend optreden is niet onderbouwd.

5. De voorzieningenrechter overweegt dat verzoeker terecht als bezwaar heeft opgeworpen dat verweerder hem voorafgaand aan het bestreden besluit in de gelegenheid had moeten stellen om zijn zienswijze te geven over het voornemen om een handhavingsbesluit te nemen. Niet is gebleken dat de vereiste spoed van de handhaving zich daartegen verzette. De voorzieningenrechter ziet hierin evenwel geen aanleiding om het bestreden besluit te schorsen aangezien verzoeker ter zitting uitgebreid zijn standpunt naar voren heeft kunnen brengen en dat ook tijdens de hoorzitting in bezwaar zal kunnen doen. Deze omissie hoeft naar verwachting dan ook niet te leiden tot herroeping van het bestreden besluit.

6.1 Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin dat bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is bepaald.

6.2 Ten tijde van het bestreden besluit gold het bestemmingsplan "Landelijk gebied 2010". Op het perceel rust – voor zover hier van belang – de bestemming "Agrarisch met waarden".

6.3 Ingevolge artikel 3.7.1, aanhef en onder d, van de planregels is het verboden om zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders buiten het bouwvlak oppervlakteverhardingen met een oppervlakte groter dan 200 m² per bijbehorend bouwvlak aan te brengen.

6.4 Ingevolge artikel 3.7.3, aanhef en onder b, van de planregels zijn de werkzaamheden als bedoeld in artikel 3.7.1, aanhef en onder d, slechts toelaatbaar indien door de uit te

voeren werken en werkzaamheden geen onevenredige schade wordt of kan worden toegebracht aan de landschappelijke, natuurlijke of cultuurhistorische waarde dan wel de waterstaatkundige belangen van de gronden.

6.5 Artikel 1 van de planregels definieert “landschappelijke waarden” als de aan een gebied toegekende waarden in verband met de waarneembare verschijningsvorm van dat gebied.

6.6 In artikel 35.2.1 en 35.2.2 van de planregels is het beleid met betrekking tot de afwegingsaspecten voor het verlenen van een aanlegvergunning uiteengezet. Volgens artikel 35.2.1 geldt als algemeen uitgangspunt dat de activiteiten er niet toe mogen leiden dat de doelstellingen van de betrokken bestemming onevenredige schade zullen oplopen. Bij werkzaamheden die verband houden met de aangegeven doeleindenomschrijving van de bestemming die gevolgen kunnen hebben voor de natuurwaarden, ecologische waarde, landschapswaarden en/of de cultuurhistorische waarde, dienen de werkzaamheden naar evenredigheid nader op hun aanvaardbaarheid worden beoordeeld. Artikel 35.2.2 bepaalt dat bij de toetsing van een aanvraag voor een aanlegvergunning de volgende afwegingsaspecten een rol spelen: de locatie, omvang en aard van de activiteit, het tijdvak waarin de activiteit wordt ondernomen, de mogelijkheden voor herstel en het maatschappelijk belang in relatie tot het economisch belang.

6.7 Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zich op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien. De voorzieningenrechter verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 oktober 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3885.

7. Tussen partijen is niet in geschil en ook de voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker in strijd heeft gehandeld met artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo door de verharding zonder aanlegvergunning aan te leggen. Dat betekent dat verweerder in beginsel gehouden is om handhavend op te treden.

8. Gelet op de omvang en de lengte van de verharding, alsmede het feit dat het pad het voor de omgeving karakteristieke veenweidelandschap doorkruist, heeft verweerder zich naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verharding onevenredige schade aan de landschappelijke waarde van de gronden toebrengt. Dat betekent dat niet aan de voorwaarden voor vergunningverlening op grond van artikel 3.7.3, aanhef en onder b, van de planregels is voldaan. Er bestaat daarom geen concreet zicht op legalisatie. De voorzieningenrechter overweegt voorts dat niet is gebleken van een situatie waarin handhavend optreden zodanig onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen doelen dat van handhaving behoort te worden afgezien. Verzoekers stelling dat het rijden door het grasland schade kan veroorzaken is in dat verband onvoldoende.

9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden een last onder dwangsom opgelegd. In hetgeen verzoeker heeft aangevoerd ziet de voorzieningenrechter geen aanknopingspunten voor de

veronderstelling dat verzoeker niet in staat is om de verharding binnen twee weken te laten verwijderen. De termijn die verweerder daarvoor heeft gegund is niet onredelijk.

10. Gelet op het voorgaande wordt het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen.
11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Waterbolk, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. J.V. Veldwijk, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 17 mei 2016.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **18 MEI 2016**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.